

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **K. K.**, narozena X
bytem U M. 17/23, P.
zastoupena advokátem Mgr. Bc. Jakubem Šauerem,
sídlem Petřínská 1072/2, 326 00 Plzeň

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, IČ 00006963,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 9. 9. 2019

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 9. 9. 2019 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 31. 5. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 3 146 Kč ve lhůtě 1 měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se v řízení před žalovanou domáhala invalidního důchodu. Žalovaná její žádost zamítla, neboť na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město dospěla k závěru, že žalobkyně nemá nárok na invalidní důchod. Lékař okresní správy sociálního zabezpečení totiž stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na 20 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, které žalované zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně spadá pod kapitolu V (Duševní poruchy a poruchy chování), položku 3b (Schizofrenie, schizofrenní porucha a porucha s bludy, lehké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 15–20 %. Vzhledem k charakteru postižení zdravotního stavu lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 20 %. Současně nenalezl důvod pro další procentní zvýšení podle § 3 citované vyhlášky. Neshledal ani důvod hodnotit stav žalobkyně vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť v lékařských nálezech postrádal doklad o středně těžkém postižení myšlení a zřetelném odklonu od normy při výkonu některých aktivit a rolí.
3. Proti rozhodnutí žalované brojila žalobkyně žalobou, v níž namítla, že její zdravotní potíže nepředstavují lehké postižení. Má velké problémy v sociálních kontaktech, přičemž se nejedná jen o lehce sníženou úroveň sociálního fungování. Její ataky nejsou ojedinělé, ani po nich nenastává plná remise, což dopadá znatelně na výkon denních aktivit žalobkyně. Tato svá tvrzení žalobkyně podepřela lékařskými zprávami. Právě k poslední přiložené lékařské zprávě žalovaná nepřihlédla, z toho důvodu nezohlednila veškeré rozhodné skutečnosti. Závěrem žaloby žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí o námitkách, včetně jemu předcházejícímu rozhodnutí ve věci žádosti o invalidní důchod, a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, neboť žalobkyně nesouhlasí s medicínským posouzením svého stavu.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního, dále též „s. ř. s.“). Nejsou-li namítány jiné vady řízení,

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobkyně.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 3d vyhlášky o posuzování invalidity, tj. zvlášť těžké postižení, časté ataky s funkčně těžkou reziduální symptomatikou, trvalá psychotická nebo reziduální symptomatika těžkého stupně, závažné narušení výkonu téměř všech denních aktivit. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 50–60 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně posudková komise zhodnotila na 70 %, podle svého hodnocení „na dolní hranici“, jelikož v rámci medikace funguje žalobkyně dostatečně tak, aby nebyla opět hospitalizována. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den propouštěcí zprávy z Psychiatrické kliniky Fakultní nemocnice Plzeň, tj. 16. 5. 2019.
11. Jak je zřejmé z předchozího odstavce, posudková komise žalobkyni v posudku formálně zařadila pod kapitolu V, *položku 3d* vyhlášky o posuzování invalidity. Důvody posudku co do míry poklesu pracovních schopností i co do popsané diagnózy však odpovídají kapitole V, *položce 3e* vyhlášky o posuzování invalidity. Soud to podle celkového vyznění posudku považuje za zjevnou chybu v psaní. Žalovaná sice považovala podřazení položce 3d za správné, považoval však za vhodné zvýšit horní míru poklesu pracovních schopností o 10 % podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity (srov. č. l. 72–73 soudního spisu). Ve výsledku tedy žalovaná souhlasila s poklesem pracovních schopností žalobkyně nejméně o 70 %. Za toho stavu soud nepovažoval za nezbytné objasňovat, který postup je z odborných hledisek správný, protože není pochyb o tom, že stav žalobkyně odpovídá invaliditě třetího stupně.
12. Posudek tedy v zásadě splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna výdělečné činnosti ani za zcela mimořádných podmínek. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. Žalobkyně byla jednání posudkové komise přítomna. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli.
13. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá nejméně 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost žalobkyně o invalidní důchod.

14. Jelikož žalovaná v námitkovém řízení vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.).
15. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že invalidita třetího stupně žalobkyně vznikla ke dni 16. 5. 2019. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
16. Procesně úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložila (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná je povinna do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení za dva úkony právní služby po 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu], dva režijní paušály po 300 Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 546 Kč. Celkem tedy 3 146 Kč, na účet advokáta Mgr. Bc. Jakuba Šauera, který žalobkyni ve věci zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. dubna 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce